

การวัดระดับอุปนิสัยของนักศึกษา
คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์
โดยใช้หลักการเจ็ดอุปนิสัยเพื่อปรับเปลี่ยนทัศนคติและพฤติกรรม

คณิต เกศวพิทักษ์*
ดร.ชำนาญ ปิยวนิชพงษ์**

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้าเฉพาะบุคคลครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์(1)เพื่อศึกษาระดับอุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง 7 ประการ ตามหลักการของ Stephen R. Covey (2) เพื่อเปรียบเทียบระดับอุปนิสัยกับคุณลักษณะทั่วไปที่ประกอบด้วย เพศ ชั้นปีที่กำลังศึกษา และประสบการณ์การเรียนรู้หลักการ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง ของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ โดยใช้แบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 323 ตัวอย่าง ซึ่งเลือกตัวอย่างด้วยวิธีโควต้าตามสัดส่วนจำนวนนักศึกษาในแต่ละชั้นปี สถิติที่ใช้ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยสองกลุ่ม

ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างจำนวน 323 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 221 คน คิดเป็นร้อยละ 68.4 และเป็นเพศชาย 102 คิดเป็นร้อยละ 31.6 โดยส่วนใหญ่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 3 จำนวน 176 คน คิดเป็นร้อยละ 54.5 ชั้นปีที่ 4 จำนวน 147 คน คิดเป็นร้อยละ 45.5 และส่วนใหญ่ไม่เคยเรียนรู้หลักการเจ็ดอุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง จำนวน 198 คน คิดเป็นร้อยละ 61.3 และเคยเรียนรู้หลักการเจ็ดอุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง จำนวน 125 คน คิดเป็นร้อยละ 38.7

กลุ่มตัวอย่างมีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยที่ 7 การลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอ ระดับอุปนิสัยที่ 5 การเข้าใจผู้อื่นก่อนจะ让自己เข้าใจเรา ระดับอุปนิสัยที่ 1 การเป็นฝ่ายเริ่มต้นทำก่อน และระดับอุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะ อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ ส่วนระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต ระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ ระดับอุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจ ระดับอุปนิสัยที่ 6 การฝึกพลังประสานความต่าง และระดับอุปนิสัยที่ 3 ทำตามลำดับความสำคัญ อยู่ในระดับค่อนข้างมาก ตามลำดับ

*นักศึกษาลูกสุดการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

**ที่ปรึกษาการศึกษาค้นคว้าเฉพาะบุคคลหลัก

คุณลักษณะทั่วไปที่มีอิทธิพลต่อกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว ได้แก่ ประสบการณ์เรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง

คุณลักษณะทั่วไปที่มีอิทธิพลต่อกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม ได้แก่ ประสบการณ์เรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง

คุณลักษณะทั่วไปที่มีอิทธิพลต่อภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง ได้แก่ ประสบการณ์เรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง

1. บทนำ

การแข่งขันขององค์กรในโลกยุคปัจจุบันได้เปลี่ยนจากการแข่งขันทางด้านเงินทุนมาเป็นการแข่งขันในเรื่องของคน เนื่องจากเงินทุนเป็นสิ่งที่หาได้ง่าย ทั้งจากสถาบันการเงินต่าง ๆ และกองทุนเพื่อการลงทุน (Venture Capital) ทั้งหลาย ซึ่งต่างจากบุคลากรที่มีศักยภาพ ที่คู่แข่งจะสร้างเลียนแบบไม่ได้ง่าย ๆ ดังนั้นองค์กรในยุคแห่งการแข่งขันนี้ต้องเน้นการลงทุนไปที่การพัฒนาความรู้และความสามารถของพนักงานภายในองค์กรเพื่อให้สามารถทำงานได้ตามเป้าหมายและกลยุทธ์ที่องค์กรกำหนดขึ้น (สุกัญญา รัศมีธรรมโชติ, 2550)

ทุนมนุษย์ คือ ความรู้ ความสามารถ ตลอดจนทักษะหรือความชำนาญรวมถึงประสบการณ์ของแต่ละคนที่มีสิ่งสมอยู่ในตัวเอง และสามารถจะนำสิ่งเหล่านี้มารวมเข้าด้วยกันจนเกิดเป็นศักยภาพขององค์กร หรือเป็นทรัพยากรที่สำคัญและมีคุณค่าซึ่งจะทำให้องค์กรนั้นมีความสามารถสร้างความได้เปรียบเหนือคู่แข่ง (อรรถศักดิ์ คงคาสวัสดิ์, 2550)

นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจเป็นผู้ที่มีโอกาสจะพัฒนา สร้างความมั่นคง และผลักดันในภาคธุรกิจของประเทศ ทำให้ประเทศมีความก้าวหน้าทางด้านเศรษฐกิจได้ด้วยศักยภาพทางด้านความคิด และการตัดสินใจในการทำงานของนักบริหาร ซึ่งนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ อาจเป็นส่วนหนึ่งในการทำงานด้านดังกล่าว (อรรถวิทย์ ตันติวานิชย์พงศ์, 2554) ดังนั้นหากนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจใช้หลักการเจ็ดอุปนิสัยเพื่อปรับเปลี่ยนทัศนคติ และพฤติกรรม ย่อมก่อให้เกิดประสิทธิภาพต่อการทำงาน และทำให้มีอุปนิสัยที่ดีในการปฏิบัติงาน หรือการทำงานร่วมกับผู้อื่น และเพื่อความเป็นผู้ที่มีวิสัยทัศน์ และมีความเป็นเลิศอย่างแท้จริง ตามแนวทางของ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง

จากการศึกษาของ Stephen R. Covey เรื่อง 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง ซึ่งประกอบด้วยอุปนิสัยที่ 1 การเป็นฝ่ายเริ่มต้นทำก่อน (Be Proactive) อุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจ (Begin with the End in Mind) อุปนิสัยที่ 3 การทำตามลำดับความสำคัญ (Put First Things First) อุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะ (Think Win/Win) อุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่น ก่อนจะให้ผู้อื่นเข้าใจเรา (Seek First to Understand, Then to be Understood) อุปนิสัยที่ 6 การผนึกพลังประสานความต่าง (Synergize) และอุปนิสัยที่ 7 การลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอ (Sharpen the Saw) พบว่าอุปนิสัยทั้ง 7 ประการ เป็นหลักการพื้นฐานในการเปลี่ยน

ทัศนคติและพฤติกรรมไปในทางที่ถูกต้องอย่างค่อยเป็นค่อยไป จากภายในสู่ภายนอกมิใช่แค่สร้างบุคลิกภาพเพียงฉาบฉวย เนื่องจากความคิดจะส่งผลให้เกิดการปฏิบัติ เมื่อปฏิบัติเป็นนิจก็จะกลายเป็นอุปนิสัยและจะกลายเป็นคุณลักษณะในที่สุด ทั้งนี้คุณลักษณะที่ดีของบุคคลนั้นจะนำมาซึ่งประโยชน์ในระยะยาว นำไปสู่ความสำเร็จและความสุขที่แท้จริงทั้งในการทำงานและการดำเนินชีวิต ซึ่งหลักการนี้ได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวางทั้งในวงการธุรกิจ การศึกษา และจิตวิทยา (Covey, 2004)

จะเห็นได้ว่านักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ในระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 มีความสำคัญในการที่จะได้รับการปลูกฝังหรือพัฒนาอุปนิสัยทั้ง 7 ประการเพื่อให้เป็นคนที่มีประสิทธิผลยิ่ง เนื่องจากเป็นช่วงชั้นปีที่กำลังจะจบการศึกษาเพื่อไปเป็นบุคลากรในองค์กร หรือธุรกิจ โดยอุปนิสัยดังกล่าวจะส่งผลให้นักศึกษามีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ และเป็นผู้ที่มีวิสัยทัศน์ อันเป็นคุณลักษณะสำคัญของบัณฑิตที่หน่วยงานต่างๆ ต้องการ ดังนั้นผู้ศึกษาจึงต้องการวัดระดับเจตอุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ว่าอยู่ในระดับใด เพื่อเป็นแนวทางสำหรับนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ในการพัฒนาอุปนิสัยเจตประการเพื่อพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลยิ่งต่อไปในอนาคต จนสามารถเป็นบุคลากรที่ดี มีคุณภาพและนำไปสู่การปรับเปลี่ยนทัศนคติ และพฤติกรรม ตลอดจนทำให้นักศึกษาประสบความสำเร็จในการดำรงชีวิต มีความเจริญก้าวหน้าในการประกอบอาชีพ และสร้างประโยชน์สูงสุดแก่องค์กร หรือธุรกิจต่อไป

2. วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อศึกษาระดับเจตอุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งตามหลักการของ สตีเฟน โควีย์ (2004) ของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต
2. เพื่อเปรียบเทียบระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ อุปนิสัยแสดงสมดุลในการดำเนินชีวิต อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตัว(อุปนิสัยที่ 1, 2, 3 และ 7) อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม(อุปนิสัยที่ 4, 5, 6 และ 7) และภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต กับคุณลักษณะทั่วไปของนักศึกษาที่ประกอบด้วย เพศ ชั้นปีการศึกษา และประสบการณ์การเรียนรู้ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง

3. สมมติฐานการวิจัย

1. นักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะบริหาร มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตที่มีเพศแตกต่างกัน จะมีระดับอุปนิสัยที่แตกต่างกัน
2. นักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะบริหาร มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตที่มีระดับชั้นปีการศึกษาแตกต่างกัน จะมีระดับอุปนิสัยที่แตกต่างกัน

3. นักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะบริหาร มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตที่มีประสบการณ์การเรียนรู้หลักการเจ็ดอุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งแตกต่างกัน จะมีระดับอุปนิสัยที่แตกต่างกัน

4. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบระดับเจ็ดอุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งตามหลักการของ สตีเฟน โควีย์ (2004) ของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต
2. ทำให้ทราบความแตกต่างระหว่างระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต กับคุณลักษณะทั่วไปของนักศึกษา
3. เพื่อให้นักศึกษาหรือผู้ที่สนใจสามารถนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาครั้งนี้ไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาระดับเจ็ดอุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง

5. ขอบเขตของการศึกษา

ขอบเขตด้านประชากร ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 3 ถึงชั้นปีที่ 4 คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต จำนวน 1,663 คน

ขอบเขตด้านเวลา ระยะเวลาในการศึกษา และรวบรวมแบบสอบถาม ตั้งแต่เดือนสิงหาคม พ.ศ. 2557 ถึงเดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2557

ขอบเขตด้านเนื้อหา เป็นการศึกษาความแตกต่างของคุณลักษณะทั่วไป ซึ่งตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาคือ อุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ อุปนิสัยแสดงความสมดุลของการดำเนินชีวิต อุปนิสัยที่ 1 คือการเป็นฝ่ายเริ่มต้นทำก่อน อุปนิสัยที่ 2 คือการเริ่มต้นด้วยจุดมุ่งหมายในใจ อุปนิสัยที่ 3 คือ การทำตามลำดับความสำคัญ อุปนิสัยที่ 4 คือ การคิดแบบชนะ/ชนะ อุปนิสัยที่ 5 คือเข้าใจผู้อื่นก่อนจะ让自己เข้าใจเรา อุปนิสัยที่ 6 คือการฝึกพลังประสานความต่าง และอุปนิสัยที่ 7 คือการปล่อยให้คอมอยู่เสมอ

6. ระเบียบวิธีวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลปฐมภูมิ คือ แบบสอบถามโดยนำมาจาก (อรรถวิทย์ ตันติวานิชย์พงศ์, 2554) และได้ทำการปรับปรุงให้เหมาะสม ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ 1 คุณลักษณะทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ ชั้นปีที่กำลังศึกษา และประสบการณ์การเรียนรู้หลัก 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง

ส่วนที่ 2 แบบประเมินตนเอง ซึ่งนำมาจากแบบประเมินตนเอง 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งของ (Covey, 2004) ประกอบด้วย แบบวัดอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์

อุปนิสัยแสดงความสมดุลของการดำเนินชีวิต และ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง ประกอบด้วยคำถามจำนวน 27 ข้อ

ลักษณะของแบบประเมินตนเองนั้น เป็นการประเมินตนเองว่าแสดงลักษณะอุปนิสัย ตามข้อความแต่ละข้อความในแบบประเมินตนเองได้ดีในระดับมากน้อยเพียงใด โดยแบ่งการประเมินตนเองในแต่ละข้อความออกเป็น 6 ระดับ ตามกำหนดเกณฑ์ เนื่องจากมีการวิจัยพบว่ามี แนวโน้มให้ค่าความเที่ยงตรงมากกว่าจำนวนระดับเลขคี่ เช่น 3 ระดับ 5 ระดับ หรือ 7 ระดับ

ข้อมูลในส่วนที่ 2 กำหนดเกณฑ์การประเมินผลคะแนนเฉลี่ย ดังนี้

- 1.00 - 1.83 คะแนน คือ มีระดับอุปนิสัยนั้นในระดับน้อยที่สุด
- 1.84 - 2.67 คะแนน คือ มีระดับอุปนิสัยนั้นในระดับน้อย
- 2.68 - 3.50 คะแนน คือ มีระดับอุปนิสัยนั้นในระดับค่อนข้างน้อย
- 3.50 - 4.33 คะแนน คือ มีระดับอุปนิสัยนั้นในระดับค่อนข้างมาก
- 4.34 - 5.17 คะแนน คือ มีระดับอุปนิสัยนั้นในระดับมาก
- 5.18 - 6.00 คะแนน คือ มีระดับอุปนิสัยนั้นในระดับมากที่สุด

7. ผลการศึกษา

ส่วนที่ 1 คุณลักษณะทั่วไป

ผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด จำนวน 323 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 221 คน คิดเป็นร้อยละ 68.4 และเป็นเพศชาย 102 คิดเป็นร้อยละ 31.6 และผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 3 จำนวน 176 คน คิดเป็นร้อยละ 54.5 ชั้นปีที่ 4 จำนวน 147 คน คิดเป็นร้อยละ 45.5 อีกทั้งผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ไม่เคยเรียนรู้หลักการเจ็ดอุปนิสัย สำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง จำนวน 198 คน คิดเป็นร้อยละ 61.3 และเคยเรียนรู้หลักการเจ็ด อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง จำนวน 125 คน คิดเป็นร้อยละ 38.7

ส่วนที่ 2 ค่าเฉลี่ยอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ อุปนิสัยแสดงความสมดุลของ การดำเนินชีวิต กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม และ ภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง

พบว่านักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ มีภาพรวม 7 อุปนิสัย สำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งอยู่ในระดับค่อนข้างมาก โดยมีระดับอุปนิสัยที่ 7 การปล่อยใจให้คม อยู่เสมอ ระดับอุปนิสัยที่ 5 การเข้าใจผู้อื่นก่อนจะ让自己เข้าใจเรา ระดับอุปนิสัยที่ 1 การเป็นฝ่าย เริ่มต้นทำก่อน และระดับอุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะ อยู่ในระดับมากตามลำดับ ส่วน ระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต ระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ ระดับ อุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจ ระดับอุปนิสัยที่ 6 การผนึกพลังประสานความต่าง และ ระดับอุปนิสัยที่ 3 ทำตามลำดับความสำคัญ อยู่ในระดับค่อนข้างมากตามลำดับโดยระดับอุปนิสัย ที่ 3 ทำตามลำดับความสำคัญ เป็นระดับอุปนิสัยที่ต่ำที่สุด

เมื่อรวมเป็นกลุ่มอุปนิสัยพบว่านักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ มีภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง อยู่ในระดับค่อนข้างมาก โดยมีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมอยู่ในระดับมาก ส่วนระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว ระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต และระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ อยู่ในระดับค่อนข้างมากตามลำดับ

ส่วนที่ 3 การเปรียบเทียบคุณลักษณะทั่วไปกับระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ อุปนิสัยแสดงความสมดุลของการดำเนินชีวิต กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม และภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง

จากการทดสอบผู้ศึกษาได้เปรียบเทียบระหว่างคุณลักษณะทั่วไป จำนวน 3 ปัจจัย ได้แก่ เพศ ชั้นปีที่กำลังศึกษา และประสบการณ์เรียนรู้หลักการเจ็ดอุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง กับระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ อุปนิสัยแสดงความสมดุลของการดำเนินชีวิต กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม และภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง พบว่า

ไม่พบความแตกต่างในระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ อุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม และภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง ระหว่างนักศึกษาเพศชาย และเพศหญิง คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

ไม่พบความแตกต่างในระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ อุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม และภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง ระหว่างนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ ชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4

พบความแตกต่างระหว่างนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ ที่เคยมีประสบการณ์การเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง และไม่เคยมีประสบการณ์การเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง กับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม และภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ และอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต ไม่พบความแตกต่าง

8. อภิปรายผล

การค้นคว้าแบบอิสระเรื่องการวัดระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ โดยใช้หลักการเจ็ดอุปนิสัยเพื่อปรับเปลี่ยนทัศนคติ และพฤติกรรม สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

อุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ และอุปนิสัยแสดงความสมดุลของการดำเนินชีวิต

อุปนิสัยทั้ง 2 ประการนี้ Stephen R. Covey ถือว่าเป็นอุปนิสัยพื้นฐานของหลักการ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง เพื่อให้อุปนิสัยทั้ง 7 ประการนั้นเป็นไปอย่างมั่นคง และมีประสิทธิผลสูง

อุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับค่อนข้างมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.16 ซึ่งอุปนิสัยย่อยในข้อนี้แสดงความเมตตาและความเห็นอกเห็นใจต่อผู้อื่น และอุปนิสัยย่อยในข้อนี้เป็นคนรักษาสัญญา และให้ความสำคัญต่อข้อผูกพันมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.48 และ 4.41 ตามลำดับ ส่วนอุปนิสัยย่อยในข้อนี้ไม่พูดถึงสิ่งที่ไม่ดีของผู้อื่นลับหลังมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับค่อนข้างมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.59 ดังนั้นพอจะสรุปได้ว่านักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต มีความเมตตาและความเห็นอกเห็นใจต่อผู้อื่นมากที่สุด แต่ให้ความสำคัญในการไม่พูดถึงสิ่งที่ไม่ดีของผู้อื่นลับหลังน้อยที่สุด

ทั้งนี้ผลการศึกษานี้สอดคล้องกับผลงานวิจัยของสุชาติ บัวบาน (2554) กับอรรควิทย์ ตันติวานิชย์พงศ์ (2554) ซึ่งค่าเฉลี่ยอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์อยู่ในระดับค่อนข้างมาก เช่นเดียวกับการค้นคว้าแบบอิสระนี้

อุปนิสัยแสดงความสมดุลของการดำเนินชีวิตของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับค่อนข้างมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.21 ซึ่งอุปนิสัยย่อยในข้อนี้ทุ่มเทในสิ่งที่ฉันทำ แต่ไม่ถึงกับทำให้หมดแรงหรือหมดสภาพมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.35 ส่วนอุปนิสัยย่อยในข้อนี้ทำงาน ฉันคำนึงถึงจุดสนใจและความต้องการของคนที่กำลังทำงานให้ และอุปนิสัยย่อยในข้อนี้สามารถใช้เวลาอย่างสมดุลในแง่มุมต่างๆ ของชีวิต การงาน ครอบครัว เพื่อน และอื่นๆ ได้อย่างเหมาะสมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับค่อนข้างมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.19 และ 4.08 ตามลำดับ ดังนั้นพอจะสรุปได้ว่านักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ให้ความสำคัญกับการทุ่มเทในสิ่งที่ทำ แต่ไม่ถึงกับทำให้หมดแรง หรือหมดสภาพมากที่สุด แต่ให้ความสำคัญกับการที่สามารถใช้เวลาอย่างสมดุลในแง่มุมต่างๆ ของชีวิต การงาน ครอบครัว เพื่อน และอื่นๆ ได้อย่างเหมาะสมน้อยที่สุด

ทั้งนี้ผลการศึกษานี้สอดคล้องกับผลงานวิจัยของอรรควิทย์ ตันติวานิชย์พงศ์ (2554) กับพีระรักษ์ พิชญกุล (2554) ซึ่งค่าเฉลี่ยอุปนิสัยแสดงความสมดุลของการดำเนินชีวิตอยู่ในระดับค่อนข้างมาก เช่นเดียวกับการค้นคว้าแบบอิสระนี้

อุปนิสัยที่ 1 การเป็นฝ่ายเริ่มต้นทำก่อน

ระดับอุปนิสัยที่ 1 การเป็นฝ่ายเริ่มต้นทำก่อนของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.38 ซึ่งอุปนิสัยย่อยในข้อนี้ควบคุมชีวิตตัวเองได้ อุปนิสัยย่อยในข้อนี้ทุ่มเทความพยายามในสิ่งที่ฉันสามารถทำได้

มากกว่าในสิ่งที่ฉันไม่สามารถทำได้ และอุปนิสัยย่อยในข้อฉันรับผิดชอบต่ออารมณ์และการกระทำ ของฉันมากกว่าที่จะโทษผู้อื่นหรือสิ่งรอบข้างมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.38, 4.38 และ 4.37 ตามลำดับ ดังนั้นพอจะสรุปได้ว่านักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัย ธุรกิจบัณฑิต สามารถควบคุมชีวิตตัวเองได้ และมีการทุ่มเทความพยายามในสิ่งที่สามารถทำได้ มากกว่าในสิ่งที่ไม่สามารถทำได้มากที่สุด แต่ให้ความสำคัญกับการรับผิดชอบต่ออารมณ์และการกระทำ มากกว่าที่จะโทษผู้อื่นหรือสิ่งรอบข้างน้อยที่สุด

ทั้งนี้ผลการศึกษานี้สอดคล้องกับผลงานวิจัยของภรณ์จิตา ชูเลาตระกูล (2555) กับ สุชาดา บัวบาน (2554) ซึ่งค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยที่ 1 การเป็นฝ่ายเริ่มต้นทำก่อนอยู่ในระดับมาก เช่นเดียวกับการค้นคว้าแบบอิสระนี้

อุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจ

ระดับอุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับค่อนข้างมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.09 ซึ่ง อุปนิสัยย่อยในข้อฉันรู้ว่าฉันต้องการความสำเร็จอะไรในชีวิตมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก โดยมี ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.58 ส่วนอุปนิสัยย่อยในข้อฉันจัดการและเตรียมสิ่งต่างๆ เป็นอย่างดีเพื่อ หลีกเลี่ยงการกระทำแบบเร่งด่วนหรือแบบฉุกเฉิน และอุปนิสัยย่อยในข้อฉันเริ่มต้นแต่ละสัปดาห์ ด้วยเป้าหมายที่ชัดเจนว่าฉันต้องการทำอะไรให้สำเร็จมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับค่อนข้างมาก โดยมี ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.93 และ 3.77 ตามลำดับ ดังนั้นพอจะสรุปได้ว่านักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ให้ความสำคัญในการที่รู้ว่าต้องการความสำเร็จอะไรในชีวิตมากที่สุด แต่ให้ความสำคัญกับการเริ่มต้นแต่ละสัปดาห์ด้วยเป้าหมายที่ชัดเจนว่าฉันต้องการทำอะไรให้ สำเร็จน้อยที่สุด

ทั้งนี้ผลการศึกษานี้สอดคล้องกับผลงานวิจัยของพีระรักษ์ พิษณุกุล (2554) กับ สุชาดา บัวบาน (2554) ซึ่งค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจอยู่ในระดับ ค่อนข้างมาก เช่นเดียวกับการค้นคว้าแบบอิสระนี้

อุปนิสัยที่ 3 ทำตามลำดับความสำคัญ

ระดับอุปนิสัยที่ 3 ทำตามลำดับความสำคัญของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับค่อนข้างมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.83 ซึ่ง อุปนิสัยย่อยในข้อสิ่งต่าง ๆ ที่ฉันทำทุกวันมีความหมายและเป็นส่วนหนึ่งที่ช่วยให้ฉันไปสู่ เป้าหมายที่วางไว้ในชีวิต อุปนิสัยย่อยในข้อฉันไม่ยอมให้กิจกรรมต่าง ๆ ที่สำคัญที่ต้องทำในชีวิต หายไปเพราะกิจกรรมที่รบกวนอื่น ๆ ในแต่ละวัน และอุปนิสัยย่อยในข้อฉันมีวินัยในการทำตาม แผนต่าง ๆ (ไม่ผัดวันประกันพรุ่ง ไม่ปล่อยเวลาให้สูญเปล่า และอื่น ๆ) มีค่าอยู่ในระดับ ค่อนข้างมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.06, 3.80 และ 3.63 ตามลำดับ ดังนั้นพอจะสรุปได้ว่า นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ให้ความสำคัญกับสิ่งต่าง ๆ ที่ทำทุกวันมี ความหมายและเป็นส่วนหนึ่งที่ช่วยให้ไปสู่เป้าหมายที่วางไว้ในชีวิตมากที่สุด แต่ให้ความสำคัญกับ

การมีวินัยในการทำตามแผนต่าง ๆ (ไม่ผัดวันประกันพรุ่ง ไม่ปล่อยเวลาให้สูญเปล่า และ อื่น ๆ)
น้อยที่สุด

ทั้งนี้ผลการศึกษานี้สอดคล้องกับผลงานวิจัยของอรรถวิทย์ ตันติวานิชย์พงศ์ (2554) กับสุชาดา บัวบาน (2554) ซึ่งค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยที่ 3 ทำตามลำดับความสำคัญอยู่ในระดับค่อนข้างมาก เช่นเดียวกับการค้นคว้าแบบอิสระนี้

อุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะ

ระดับอุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.35 ซึ่งอุปนิสัยย่อยในข้อฉันทให้ความร่วมมือกับผู้อื่น และอุปนิสัยย่อยในข้อเวลาแก้ไขข้อขัดแย้ง ฉันทพยายามหาวิธีที่ทำให้ทุกฝ่ายได้ประโยชน์มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.64 และ 4.41 ตามลำดับ ส่วนอุปนิสัยย่อยในข้อฉันทให้ความสำคัญกับความสำเร็จของผู้อื่นเท่า ๆ กับของฉันทเองมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับค่อนข้างมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.01 ดังนั้นพอจะสรุปได้ว่านักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ให้ความสำคัญในการให้ความร่วมมือกับผู้อื่นมากที่สุด แต่ให้ความสำคัญกับความสำเร็จของผู้อื่นเท่า ๆ กับของฉันทเองน้อยที่สุด

ทั้งนี้ผลการศึกษานี้สอดคล้องกับผลงานวิจัยของภรณ์รัฐตา ชูเลาตระกูล (2555) กับสุชาดา บัวบาน (2554) ซึ่งค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะอยู่ในระดับมาก เช่นเดียวกับการค้นคว้าแบบอิสระนี้

อุปนิสัยที่ 5 การเข้าใจผู้อื่นก่อนจะให้อื่นเข้าใจเรา

ระดับอุปนิสัยที่ 5 การเข้าใจผู้อื่นก่อนจะให้อื่นเข้าใจเราของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.43 ซึ่งอุปนิสัยย่อยในข้อฉันทเป็นคนอ่อนไหวต่อความรู้สึกของผู้อื่น อุปนิสัยย่อยในข้อฉันทพยายามทำความเข้าใจถึงมุมมองของผู้อื่น และอุปนิสัยย่อยในข้อเวลาฟัง ฉันทพยายามทำความเข้าใจผู้พูดจากมุมมองของผู้พูด ไม่ใช่แค่จากมุมมองของฉันทเท่านั้นมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.50, 4.42 และ 4.36 ตามลำดับ ดังนั้นพอจะสรุปได้ว่านักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต เป็นคนอ่อนไหวต่อความรู้สึกของผู้อื่นมากที่สุด แต่เวลาฟัง พยายามทำความเข้าใจผู้พูด จากมุมมองของผู้พูด ไม่ใช่แค่จากมุมมองของตนเองเท่านั้นน้อยที่สุด

ทั้งนี้ผลการศึกษานี้สอดคล้องกับผลงานวิจัยของพีระรักษ์ พิชญกุล (2554) กับสุชาดา บัวบาน (2554) ซึ่งค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยที่ 5 การเข้าใจผู้อื่นก่อนจะให้อื่นเข้าใจเราอยู่ในระดับมาก เช่นเดียวกับการค้นคว้าแบบอิสระนี้

อุปนิสัยที่ 6 การฝึกพลังประสานความต่าง

ระดับอุปนิสัยที่ 6 การฝึกพลังประสานความต่างของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับค่อนข้างมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.01 ซึ่งอุปนิสัยย่อยในข้อฉันทเป็นคนที่มีความคิดสร้างสรรค์ในการแสวงหาแนวความคิดและวิธีแก้ไข

ปัญหาที่แปลกใหม่และดีกว่า อุปนิสัยย่อยในข้อฉันให้ความสำคัญและค้นหาสิ่งที่อยู่ภายในใจของผู้อื่น และอุปนิสัยย่อยในข้อฉันชอบกระตุ้นให้ผู้อื่นแสดงความคิดเห็นมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับค่อนข้างมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.08, 4.00 และ 3.94 ตามลำดับ ดังนั้นพอจะสรุปได้ว่า นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต เป็นคนที่มีความคิดสร้างสรรค์ในการแสวงหาแนวความคิดและวิธีแก้ไขปัญหาที่แปลกใหม่และดีกว่ามากที่สุด แต่ในการกระตุ้นให้ผู้อื่นแสดงความคิดเห็นน้อยที่สุด

ทั้งนี้ผลการศึกษานี้สอดคล้องกับผลงานวิจัยของอรรควิทย์ ตันติวานิชย์พงศ์ (2554) กับสุชาดา บัวบาน (2554) ซึ่งค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยที่ 6 การฝึกพลังประสานความต่างอยู่ในระดับค่อนข้างมาก เช่นเดียวกับการค้นคว้าแบบอิสระนี้

อุปนิสัยที่ 7 การปล่อยให้คอมอยู่เสมอ

ระดับอุปนิสัยที่ 7 การปล่อยให้คอมอยู่เสมอของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.49 ซึ่งอุปนิสัยย่อยในข้อฉันใช้เวลาในการหาความหมายและความสุขในชีวิต และอุปนิสัยย่อยในข้อฉันพยายามอย่างมากที่จะสร้างและปรับปรุงความสัมพันธ์กับผู้อื่นมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.74 และ 4.42 ตามลำดับ ส่วนอุปนิสัยย่อยในข้อฉันให้ความสำคัญกับสุขภาพทางกายและความ เป็นอยู่ที่ดีของฉันมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับค่อนข้างมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.29 ดังนั้นพอจะสรุปได้ว่านักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ให้ความสำคัญกับการใช้เวลาในการหาความหมายและความสุขในชีวิตมากที่สุด แต่ให้ความสำคัญกับสุขภาพทางกายและความเป็นอยู่ที่ดีน้อยที่สุด

ทั้งนี้ผลการศึกษานี้สอดคล้องกับผลงานวิจัยของสุชาดา บัวบาน (2554) กับพีระรักษ์ พิชญกุล (2554) ซึ่งค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยที่ 7 การปล่อยให้คอมอยู่เสมออยู่ในระดับมาก เช่นเดียวกับการค้นคว้าแบบอิสระนี้

กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว

กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับค่อนข้างมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.22 ซึ่งอุปนิสัยที่ 7 การปล่อยให้คอมอยู่เสมอ และอุปนิสัยที่ 1 การเป็นฝ่ายเริ่มต้นทำก่อน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.49 และ 4.38 ตามลำดับ ส่วนอุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจ และอุปนิสัยที่ 3 ทำตามลำดับความสำคัญ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับค่อนข้างมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.09 และ 3.83 ตามลำดับ ดังนั้นพอจะสรุปได้ว่านักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ให้ความสำคัญกับอุปนิสัยที่ 7 การปล่อยให้คอมอยู่เสมอมากที่สุด แต่ให้ความสำคัญกับอุปนิสัยที่ 3 ทำตามลำดับความสำคัญน้อยที่สุด ซึ่งคุณลักษณะทั่วไปที่มีอิทธิพลต่อกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว ได้แก่ ประสบการณ์เรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง

ทั้งนี้ผลการศึกษาที่สอดคล้องกับผลงานวิจัยของวริษฐา คำเดชศักดิ์ (2554) ซึ่งค่าเฉลี่ยกลุ่มอุปนิสัยเพื่อช่วยชนะส่วนตนอยู่ในระดับค่อนข้างมาก เช่นเดียวกับการค้นคว้าแบบอิสระนี้

กลุ่มอุปนิสัยเพื่อช่วยชนะในสังคม

กลุ่มอุปนิสัยเพื่อช่วยชนะในสังคมของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.35 ซึ่งอุปนิสัยที่ 7 การลับเลื่อยให้คม อยู่เสมอ อุปนิสัยที่ 5 การเข้าใจผู้อื่นก่อนจะ让别人เข้าใจเรา และอุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.49, 4.43 และ 4.35 ตามลำดับ ส่วนอุปนิสัยที่ 6 การฝึกพลังประสานความต่าง มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับค่อนข้างมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.01 ดังนั้นพอจะสรุปได้ว่านักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ให้ความสำคัญกับอุปนิสัยที่ 7 การลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอมากที่สุด แต่ให้ความสำคัญอุปนิสัยที่ 6 การฝึกพลังประสานความต่างน้อยที่สุด ซึ่งคุณลักษณะทั่วไปที่มีอิทธิพลต่อกลุ่มอุปนิสัยเพื่อช่วยชนะในสังคม ได้แก่ ประสบการณ์เรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง

ทั้งนี้ผลการศึกษาที่สอดคล้องกับผลงานวิจัยของภรณ์จิตา ชูเลาตระกูล (2555) กับ สุชาดา บัวบาน (2554) ซึ่งค่าเฉลี่ยกลุ่มอุปนิสัยเพื่อช่วยชนะในสังคมอยู่ในระดับมาก เช่นเดียวกับการค้นคว้าแบบอิสระนี้

ภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง

ภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับค่อนข้างมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.23 ซึ่งอุปนิสัยที่ 7 การลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอ อุปนิสัยที่ 5 การเข้าใจผู้อื่นก่อนจะ让别人เข้าใจเรา อุปนิสัยที่ 1 การเป็นฝ่ายเริ่มต้นทำก่อน และอุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.49, 4.43, 4.38 และ 4.35 ตามลำดับ ส่วนอุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจ อุปนิสัยที่ 6 การฝึกพลังประสานความต่าง และอุปนิสัยที่ 3 ทำตามลำดับความสำคัญ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับค่อนข้างมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.09, 4.01 และ 3.83 ตามลำดับ ดังนั้นพอจะสรุปได้ว่านักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ให้ความสำคัญกับอุปนิสัยที่ 7 การลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอมากที่สุด แต่ให้ความสำคัญกับอุปนิสัยที่ 3 ทำตามลำดับความสำคัญน้อยที่สุด ซึ่งคุณลักษณะทั่วไปที่มีอิทธิพลต่อภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง ได้แก่ ประสบการณ์เรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง

ทั้งนี้ผลการศึกษาที่ไม่สอดคล้องกับผลงานวิจัยของวริษฐา คำเดชศักดิ์ (2554) กับ สุชาดา บัวบาน (2554) และภรณ์จิตา ชูเลาตระกูล (2555) พบว่าค่าเฉลี่ยภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งอยู่ในระดับมาก แตกต่างจากการค้นคว้าแบบอิสระนี้ที่ค่าเฉลี่ยของภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งอยู่ในระดับค่อนข้างมาก

9. ข้อเสนอแนะจากการศึกษา

จากผลการศึกษาค้นคว้าเฉพาะบุคคลเรื่องการวัดระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์โดยใช้หลักการเจ็ดอุปนิสัยเพื่อปรับเปลี่ยนทัศนคติ และพฤติกรรม ทำให้ทราบระดับอุปนิสัย ความแตกต่างระหว่างระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ กับคุณลักษณะทั่วไปของนักศึกษาที่ประกอบด้วย เพศ ชั้นปีที่กำลังศึกษา และประสบการณ์การเรียนรู้หลักการ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง ซึ่งเป็นข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาอุปนิสัยทั้ง 7 ประการของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ เพื่อปรับเปลี่ยนทัศนคติ และพฤติกรรมได้ต่อไป

1. จากผลการศึกษาพบว่านักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ มีค่าเฉลี่ยอุปนิสัยที่ 3 การทำตามลำดับความสำคัญอยู่ในลำดับที่ต่ำที่สุด โดยเฉพาะอุปนิสัยย่อยในข้อฉันทวินัยในการทำตามแผนต่าง ๆ (ไม่ผัดวันประกันพรุ่ง ไม่ปล่อยเวลาให้สูญเปล่า และอื่น ๆ) ซึ่งเป็นอุปนิสัยย่อยที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดในอุปนิสัยย่อยทั้งหมด ดังนั้นเพื่อการปรับเปลี่ยนทัศนคติ และพฤติกรรม นักศึกษาควรฝึกการวางแผนการใช้ชีวิตประจำวันล่วงหน้าให้ชัดเจน เช่น กำหนดสิ่งที่ต้องทำล่วงหน้าไว้ในสมุดบันทึกรายวัน แล้วดำเนินการให้แล้วเสร็จตามกำหนดจนติดเป็นนิสัยโดยอาจตั้งเงื่อนไขเป็นรางวัลจูงใจตนเอง เมื่อสามารถปฏิบัติตามได้แล้วเสร็จทันตามกำหนดเวลาที่ตั้งเป้าหมายไว้ เป็นต้น นอกจากนี้ นักศึกษายังควรจัดทำแผนการดำเนินงานในระยะยาว เป็นรายสัปดาห์ และรายเดือน เพื่อแสดงให้เห็นตารางเวลาสำหรับกิจกรรมต่าง ๆ ในชีวิตที่มีกำหนดเวลาที่แน่นอน

2. จากการรวมกลุ่มอุปนิสัยพบว่า กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม และภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง แสดงให้เห็นว่านักศึกษาที่เคยมีการเรียนรู้หลักการเกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยฯ มีค่าเฉลี่ยที่สูงกว่า นักศึกษาที่ไม่เคยเรียนรู้หลักการเกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยฯ โดยมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ดังนั้น ควรให้ทางคณะบริหารธุรกิจ จัดสัมมนาในหัวข้อของหลักการ 7 อุปนิสัยฯ ให้กับนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ เพื่อให้นักศึกษาได้รับรู้ถึงแนวคิดทั้ง 7 ประการ และสามารถปรับเปลี่ยนทัศนคติ และพฤติกรรมของตนเองได้ เพื่อให้พร้อมสำหรับการดำเนินชีวิต หรือการทำงานในอนาคตต่อไป

บรรณานุกรม

หนังสือ

- กัลยา วานิชย์บัญชา. (2549). *หลักสถิติ (พิมพ์ครั้งที่ 8)*. กรุงเทพฯ: บริษัทธรรมสารจำกัด.
- กลุ่มกิจการพิเศษสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ. (2551). *แหล่งข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์เพื่อประโยชน์ในการวิจัย*. กรุงเทพฯ: อรุณการพิมพ์.

- อัครศักดิ์ คงคาสวัสดิ์. (2550). **ทุนมนุษย์การกำหนดตัวชีวิตเพื่อพัฒนา** (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยีไทยญี่ปุ่น.
- นพดล เวชสวัสดิ์, ดนัย จันทร์เจ้าฉาย, ผู้แปลและบรรณาธิการ. (2548). **The 7 habits of highly effective people: 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพ** (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: ดีเอ็มจี.
- วิโรจน์ ลักษณะอดิสร. (2550). **กลยุทธ์ HR ที่จับต้องได้**. กรุงเทพฯ: สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยีไทยญี่ปุ่น.
- สุกัญญา รัตมีธรรมโชติ. (2550). **การจัดการทรัพยากรมนุษย์ด้วย Competency-Based HRM**. กรุงเทพฯ: สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ.

วิทยานิพนธ์

- พีระรักษ์ พิชญกุล. (2554). **การวัดระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะรัฐศาสตร์ และรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดยใช้หลักการเจ็ดอุปนิสัยผู้ทรงประสิทธิภาพ**. (การค้นคว้าแบบอิสระปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ภรณ์จิตา ชูเลาตระกูล. (2555). **การวัดระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดยใช้หลักการเจ็ดอุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพ**. (การค้นคว้าแบบอิสระปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- วริษฐา คำเดชศักดิ์. (2554). **การวัดระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดยใช้หลักการเจ็ดอุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพ**. (การค้นคว้าแบบอิสระปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สุชาดา บัวบาน. (2554). **การวัดระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดยใช้หลักการเจ็ดอุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพ**. (การค้นคว้าแบบอิสระปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- อรรควิทย์ ตันติวานิชย์พงศ์. (2554). **การวัดระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดยใช้หลักการเจ็ดอุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพ**. (การค้นคว้าแบบอิสระปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.